

skal være bemyndiget til at træffe Bestemmelse om, naar andre Landinspektørers end netop den kommunales Ret til at praktisere paa Frederiksberg skal ophøre.

Dernæst har vi stillet Forslag om, at Stadslandinspektøren og de under ham ansatte Landinspektører i Frederiksberg Kommune ikke skal have Ret til at praktisere udenfor Kommunen. De Landinspektører, som nu bliver ansat under Matrikulsvæsenet i Frederiksberg Kommune, faar jo en Særstilling, og det er da ganske naturligt, at de ikke har Ret til at praktisere privat udenfor Kommunen. Det er et Forslag, som det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) og jeg har tilladt os at stille i Forening. Jeg skal imidlertid tilføje, at jeg jo ikke ved, om den højtærede Minister sætter Pris paa, at en saadan Bestemmelse kommer ind i selve Loven. Der kunde ogsaa være Tale om, at den kom ind i det Reglement, som i Henhold til Lovforslagets § 1 skal vedtages af Frederiksberg Kommune og derefter stadfæstes af Kongen. Og det synes efter en Overenskomst, som er truffet for tre Dage siden, at være givet, at en saadan Bestemmelse, gaaende ud paa, at Stadslandinspektøren og de under ham ansatte Landinspektører ikke skal kunne virke udenfor Kommunen, vil blive optaget i det Reglement, som Kommunen vil udfærdige, og som antagelig derefter vil faa Kongens Approbation. For saa vidt vil der da, ganske vist paa en lidt anden Maade, være naaet det, der tilsigtes ved vort Ændringsforslag, og derved bliver den Del af vort Ændringsforslag, som er den vigtigste, overflødig, hvorfor jeg er parat til paa min Medforslagsstillers og egne Vegne at tage Ændringsforslaget tilbage. Jeg imødeser dog først den højtærede Ministers eventuelle Udtalelser angaaende dette Spørgsmaal.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Det Ændringsforslag, som det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Ellinger), omtalte, tilsigter jo at opfylde et Ønske, som er udtalt af Landinspektørforeningen. Jeg kan sige, at Landbrugsministeriet ogsaa gerne vil imødekomme dette Ønske og tidligere har ført Forhandlinger i saa Henseende, ikke blot med Frederiksberg Kommunalbestyrelse, men ogsaa med Københavns Magistrat, idet vi har været af den Opfattelse, at hvis dette Ønske skulde imødekommes for Frederiksbergs Vedkommende, vilde det ogsaa være rigtigt, at det blev imødekommet for Københavns Kommunes Vedkommende. Vi har under de Forhandlinger, som i saa Henseende er ført, fra

Frederiksbergs Kommunalbestyrelse modtaget en Besvarelse, der gaar ud paa, at man i og for sig ikke har noget imod Sagens Gennemførelse, men at man maa kræve Ligestilling med Københavns Kommune. Dette er Grunden til, at man indenfor Landbrugsministeriet ikke har ment, det vilde være rigtigt i selve Loven at optage en Bestemmelse om, hvorledes de praktiserende Landinspektørers Forhold skal være dels indenfor, dels udenfor de Kommuner, her er Tale om. Jeg kan sige, at for Statsmatrikulsvæsenets Vedkommende er Forholdet ordnet saaledes, at de deri ansatte Landinspektører overhovedet ikke maa praktisere privat, og det kunde jo være meget rimeligt, om Københavns Kommune, der i længere Tid har haft sit eget Matrikulsvæsen, og Frederiksberg Kommune, som nu faar sit eget Matrikulsvæsen, gennemførte en lignende Bestemmelse og paalagde disse Folk, som altsaa bliver Embedsmænd og faar en ganske bestemt Opgave, der i Virkeligheden sikrer dem Eneret til Landinspektørforretningerne indenfor den paagældende Kommune, at de ikke maatte praktisere privat. Det vil imidlertid være rigtigt, at Kommunerne selv faar Afgørelsen, og det er Grunden til, at vi ikke, særlig ikke paa nærværende Tidspunkt, har ment at burde fremsætte Forslag derom. Og navnlig vilde jeg finde det uheldigt ved en Lovbestemmelse at gennemvinge en saadan Ordning for Frederiksberg Kommune, hvis den ikke gennemførtes samtidig for Københavns Kommunes Vedkommende. Jeg glæder mig imidlertid over, at der nu af Frederiksberg Kommunalbestyrelse er udtalt Villighed til at gaa ind paa en Imødekommen af de Ønsker, som er fremsat fra Landinspektørforeningens Side, og det vil, som det ærede Medlem meget rigtigt bemærkede, kunne finde Sted i det Reglement, som i Henhold til dette Lovforslag senere skal udarbejdes. Vi er fra Landbrugsministeriets Side villige til at indsætte en saadan Bestemmelse i Reglementet; formentlig maa der da ogsaa paa ny optages Forhandlinger med Københavns Kommunalbestyrelse for om muligt at faa gennemført en lignende Ordning for Københavns Kommunes Vedkommende. Jeg takker det ærede Medlem for hans Redebonhed til at tage Ændringsforslaget tilbage, idet jeg maa anse det for rigtigt, at det, hvis vi skal skride til at sætte en saadan Bestemmelse ind i en Lov, bliver en Lov, som gælder ikke blot for Frederiksbergs, men ogsaa for Københavns Kommune.